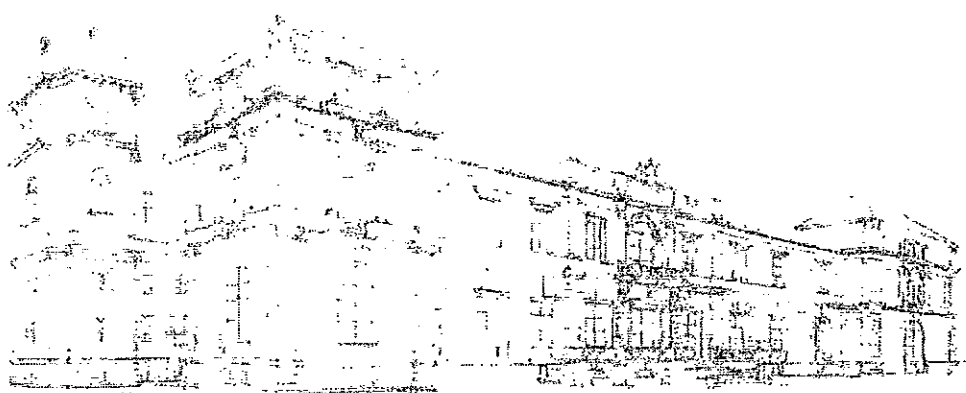

**PROGRAM KONSERWATORSKI
ZESPOŁU PAŁACOWO-PARKOWEGO WE WIEŃCU**

Piotr Dąbrowski
autor: mgr Piotr Dąbrowski

TORUŃ KWIECIEŃ 2010

SPIS ZAWARTOŚCI

1.0 WSTĘP	s.3
2.0 ZARYS HISTORYCZNY	s.3
3.0 PROGRAM KONSERWATORSKI	s. 4
3.1 PAŁAC NOWY	s.4
3.1.1 BRYŁA	s.4
3.1.2 ELEWACJE	s.4
3.1.3 WNĘTRZA	s.7
3.1.4 WIEŻBA DACHOWA	s.10
3.2 PAŁAC STARY (DWÓR NEOGOTYCKI)	s. 11
3.2.1 BRYŁA	s.11
3.2.2 ELEWACJE	s.11
3.2.3 WNĘTRZA	s.13
3.3 OGRODZENIE, BRAMA WJAZDOWA, BUDYNEK STRÓŻÓWKI	s.14
3.3.1 BRAMA WJAZDOWA	s.14
3.3.2 OGRODZENIE	s.14
3.3.3 BUDYNEK STRÓŻÓWKI	s.14
3.4 PARK	s.15
3.5 POZOSTAŁE ELEMENTY	s.15
4.0 UWAGI KOŃCOWE	s.15
5.0 FOTOGRAFIE	s.17

1.0 WSTĘP

Program został opracowany na zlecenie zarządu spółki *Pałac Wieniec* sp. z o.o. z siedzibą w Toruniu.

Celem programu jest wskazanie kierunku i metod restauracji zespołu pałacowego w Wieńcu adaptowanego na centrum hotelowo-konferencyjne.

2.0 ZARYS HISTORYCZNY

Miejscowość Wieniec (Wince) wzmiankowana po raz pierwszy w 1252 roku, w przywileju księcia kujawskiego Kazimierza I dla biskupstwa włocławskiego.

W 1255 roku Wieniec wraz ze wsią Łopacino otrzymały z rąk Kazimierza Kujawskiego prawo niemieckie.

Co najmniej do 1266 roku we wsi funkcjonował młyn na rzece Zgłowiączce. Parafia wieniecka założona została przed rokiem 1380.

Wieniec do okresu zaborów pozostawał własnością biskupów kujawskich. Po konfiskacie dóbr kościelnych w 1796 roku, Wieniec nadano generałowi Hohenlohe Ingelfingen, mieszkającemu we Włocławku. Majątek został wydzierżawiony Dawidowi Arendt, a następnie (przed 1823 r.) sprzedany wraz z sąsiednimi wsiami (m.in. Siedlimin, Kąty, Brzezcie) Stanisławowi Miączyńskiemu. Miączyński - wzniósł we Wieńcu neogotycki dwór (dzisiejszy tzw. stary pałac), folwark oraz założył park w stylu angielskim.

Warszawski przemysłowiec Leopold Kronenberg nabył od Miączyńskich w 1856 roku wieś Brzezcie, zaś w 1868 r. Wieniec. We Wieńcu ok. 1873 r. wybudował neorenesansowy pałac według projektu Artura Goebela. W tym czasie rozbudowane zostały również budynki folwarczne.

Po śmierci Leopolda Kronenberga w 1878 r. majątkiem zarządzali jego synowie – najpierw Stanisław Kronenberg (do 1887 r.), następnie Leopold Julian Kronenberg (do 1937 r.), który poczynił znaczne inwestycje zarówno we Wieńcu jak i w Brzeziu.

W 1904 r. poszerzono i przekształcono park według projektu Waleriana Kronenberga.

Ostatnim właścicielem majątku był Leopold Jan Kronenberg. Na mocy dekretu o reformie rolnej majątek we Wieńcu znacjonalizowano w 1944 roku. Po wojnie pałac i dwór przekształcono na szpital chorób płucnych, który do 2006 r. funkcjonował jako Oddział Gruźlicy i Chorób Płuc Szpitala Wojewódzkiego we Włocławku.

Obecnie zespół jest własnością Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Zespół pałacowo-parkowy we Wiercu został wpisany do rejestru zabytków- nr rej.: A/1023/1-4 z 5.05.1993 .

3.0 PROGRAM KONSERWATORSKI

3.1 PAŁAC NOWY

3.1.1 BRYŁA

Zalecenia ogólne:

Bryła pałacu podlega ochronie – nie dopuszcza się jakichkolwiek zmian w proporcjach, wysokości poszczególnych części, kształcie dachów wraz z układem kominów.

Nie dopuszcza się zmian bryły poprzez dodanie jakichkolwiek nowych elementów lub części kubaturowych.

Zaleca się usunięcie nasypu ziemnego, wraz z podjazdem oraz punktem poboru wody, przylegającego do tarasu elewacji wschodniej. Układ tarasu należy zrekonstruować zgodnie z zachowaną ikonografią.

Zaleca się rozbiórkę dobudówki wzniesionej na fundamentach tarasu przy elewacji wschodniej i rekonstrukcję, na istniejących fundamentach, historycznego tarasu z okładem schodów, balustrad, wazonów oraz balkonu wspartego na dwóch filarach.

Formę i układ rekonstruowanych części należy oprzeć na istniejącej ikonografii oraz zachowanych in situ analogicznych elementach – rekonstrukcję poprzedzić naprawą zachowanych elementów przyziemia tarasu.

Od strony elewacji ogrodowej, należy obniżyć poziom gruntu, odsłaniając cokół zwieńczony profilowanym gzymsem.

3.1.2 ELEWACJE

Zalecenia ogólne:

Należy zachować i odtworzyć historyczne rozwiązania kompozycji elewacji – ilość (lokalizację) osi, detal architektoniczny, wielkość oraz kształt otworów okiennych i drzwiowych.

Zrekonstruować boczne murowane schody z podestem przy elewacji północnej, zastąpione obecnie schodami metalowymi.

Prace remontowe przy elewacji poprzedzić badaniami warstw malarskich celem ustalanie pierwotnej kolorystyki obiektu.

Na podstawie wyników badań opracować odrębny projekt kolorystyki, zatwierdzony przez odpowiednie służby ochrony zabytków.

Wykonać ekspertyzę mykologiczną dla całego obiektu.

Wykonać ekspertyzę konstrukcyjną stanu technicznego całego obiektu – wszystkich elementów: fundamentów, stropów, więźby dachowej, tarasów, balkonów i ścian obwodowych.

Na podstawie wyników ekspertyzy podjąć wymagane działania. W przypadku negatywnej oceny stanu technicznego opracować odrębny projekt.

Zalecenia szczegółowe:

1. Izolacja przeciwwilgociowa piwnicy:

- Usunąć wylewki cementowe i płyty chodnikowe obiegającą cokół budynku
- Odkopać ściany piwnicy do poziomu stopy fundamentu
- Oczyszczyć mechanicznie ściany wodą pod ciśnieniem.
- Uzupelnąć ubytki ściany i stopy fundamentu.
- Zastosować jeden z systemów izolacji poziomej,
- Zasypać wykopu, szerokości 50 cm od ściany obwodowej, materiałem o zwiększonej wodo przepuszczalności. Strefę wydzielić krawężnikiem.
- Poziom gruntu przy elewacji zachodniej (ogrodowej) obniżyć poniżej profilowanego gzymsu przyziemia.

2. Wykończenie tynkarskie

- Należy ocenić stan techniczny oraz charakter istniejących tynków.
- Mechanicznie usunąć osłabione i odspojone warstwy tynku wapiennego.
- Mechanicznie usunąć wtórne uzupełnienia i przemurowania cementowe.
- Wstępnie zdezynfekować zawilgocone partie muru, szczególnie w strefie gzymsu koronującego, balkonów i przyziemia.